

Samling af Afgørelser

Sag C-191/15

**Verein für Konsumenteninformation
mod
Amazon EU Sàrl**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof)

»Præjudiciel forelæggelse — retsligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 864/2007 og forordning (EF) nr. 593/2008 — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — databeskyttelse — direktiv 95/46/EF — aftaler om onlinesalg indgået med forbrugere, der er bosat i andre medlemsstater — urimelige kontraktvilkår — almindelige betingelser, som indeholder en lovvalgsklausul til fordel for retten i den medlemsstat, hvor selskabet har sit hjemsted — fastsættelse af den lov, der finder anvendelse, med henblik på bedømmelsen af den urimelige karakter af vilkårene i disse almindelige betingelser i forbindelse med et søgsmål med påstand om forbud — fastsættelse af den lov, som regulerer behandlingen af forbrugernes personoplysninger«

Sammendrag – Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. juli 2016

1. *Retligt samarbejde i civile sager — lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser — forordning nr. 593/2008 — lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt — forordning nr. 864/2007 — søgsmål med påstand om forbud rettet mod angiveligt ulovlige kontraktvilkår i kontrakter om onlinesalg indgået med forbrugere med bopæl i andre medlemsstater end den, hvori den erhvervsdrivende har hjemsted — lovgivning, der finder anvendelse*

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 864/2007, art. 1, stk. 3, og art. 6, stk. 1, og forordning nr. 593/2008, art. 1, stk. 3, og art. 6, stk. 2; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22; Rådets direktiv 93/13, art. 8)

2. *Forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler — direktiv 93/13 — urimeligt kontraktvilkår som omhandlet i artikel 3 — begreb — kontraktvilkår i en kontrakt om onlinesalg udfærdiget på en måde, som kan vildlede forbrugeren med hensyn til, hvilken lov, der finder anvendelse på kontrakten — omfattet — den nationale rets vurdering af den urimelige karakter — kriterier*

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 593/2008, art. 6, stk. 2; Rådets direktiv 93/13, art. 3, stk. 1)

3. *Tilnærmelse af lovgivningerne — beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger — direktiv 95/46 — anvendelig national ret — behandling foretaget af en virksomhed, der driver elektronisk handel, og hvis aktiviteter er rettet mod en medlemsstat — anvendelse af den pågældende medlemsstats ret — betingelse*

[Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46, art. 4, stk. 1, litra a)]

1. Forordning nr. 593/2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) og forordning nr. 864/2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II) skal fortolkes således, at den lov, der finder anvendelse på et søgsmål med påstand om forbud, som omhandlet i direktiv 2009/22 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser, der er rettet mod anvendelsen af angiveligt ulovlige kontraktvilkår foretaget af en virksomhed med hjemsted i en medlemsstat, som indgår kontrakter i forbindelse med elektronisk handel med forbrugere, der er bosat i andre medlemsstater og bl.a. i domstolslandet, skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i Rom II-forordningen, mens den lov, der finder anvendelse ved bedømmelsen af et givent kontraktvilkår, altid skal fastsættes i medfør af ROM I-forordningen, uanset om denne bedømmelse foretages i forbindelse med et individuelt søgsmål eller i forbindelse med et kollektivt søgsmål.

I forbindelse med bedømmelsen af et givent kontraktvilkårs urimelige karakter i forbindelse med et søgsmål med påstand om forbud følger det imidlertid af Rom I-forordningens artikel 6, stk. 2, at valget af den anvendelige lov ikke berører anvendelsen af de præceptive bestemmelser, der er fastsat i loven i det land, hvor de forbrugere, hvis interesser forsvares gennem dette søgsmål, er bosat. Disse bestemmelser kan omfatte de bestemmelser, der gennemfører direktiv 93/13, for så vidt som de i overensstemmelse med direktivets artikel 8 sikrer en mere omfattende beskyttelse af forbrugerne.

(jf. præmis 59 og 60 samt domskonkl. 1)

2. Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at et vilkår i en erhvervsdrivendes almindelige forretningsbetingelser, som ikke har været genstand for individuel forhandling, og hvorefter en aftale, som er indgået med en forbruger i forbindelse med elektronisk handel, er underlagt lovgivningen i den medlemsstat, hvor denne erhvervsdrivende har hjemsted, er urimeligt, for så vidt som det vildleder forbrugeren ved at give denne indtryk af, at det kun er lovgivningen i denne medlemsstat, der finder anvendelse på aftalen, uden at oplyse forbrugeren om, at denne i medfør af artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 593/2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) også har ret til at påberåbe sig den beskyttelse, som tilkommer denne i medfør af ufravigelige bestemmelser i den lovgivning, der ville finde anvendelse, hvis dette vilkår ikke var aftalt, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve under hensyn til alle relevante omstændigheder.

(jf. præmis 71 og domskonkl. 2)

3. Artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 95/46 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger skal fortolkes således, at behandling af personoplysninger, der foretages af en virksomhed, der driver elektronisk handel, reguleres af loven i den medlemsstat, som denne virksomheds aktiviteter tager sigte på, hvis det viser sig, at denne virksomhed foretager behandling af de pågældende oplysninger som led i aktiviteterne for en virksomhed, der er beliggende i denne medlemsstat. Det tilkommer den nationale ret at bedømme, om dette er tilfældet.

I denne forbindelse forholder det sig således, at selv om den omstændighed, at den virksomhed, der er ansvarlig for databehandlingen, hverken har et datterselskab eller en filial i en medlemsstat, ikke udelukker, at virksomheden i denne medlemsstat kan have en virksomhed som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 95/46, vil en sådan virksomhed ikke kunne foreligge som følge af den blotte omstændighed, at der er adgang til denne virksomheds websted fra denne medlemsstat. Der bør snarere foretages en vurdering af, i hvor høj grad strukturen er permanent, og i hvilken grad der faktisk udøves aktiviteter i den pågældende medlemsstat.

(jf. præmis 76, 77 og 81 samt domskonkl. 3)